

VOIESCU ȘI VEI PUTE

	Cap.	Dist.
Pe an —	lei 128	— 152.
Pe șase luni —	" 64	— 76.
Pe trei luni —	" 32	— 38.
Pe o lună —	" 11	—

Unu exemplar 24 par.
Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria „ fior. 10-v.r.

ROMANULU

LUMINEZĂ-TE ȘI VEI FI

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 1. — In districte la corespondenții diariului și prin poștă. La Paris la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancien Comedie, Nr. 5. A se adresa pentru administrație la D. E. Carada

ANUNCIURILE

linia de 30 litere — 1 — leu.
Inserțiuni și reclame, lin. 5 — „

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Articolele trimise și nepublicate se voru arde. — Redactorul respunzătoru EUGENIU CARADA.

COMITETUL ELECTORALE ALU CAPITALULU.

SOCIETATEA AMICILOR CONSTITUȚIUNILU.

INTRUNIRILE ELECTORALE

Mercuri, 26 Octobru, la 6 1/2 ore sêra
in
SALA SLATINEANU.

Toți D-nii alegători sunt înaltați a se aduna spre a li se da semă de lucrările Comitatului.

CONSTITUTIA ROMANA

Mercuri, sêra la orele 7 1/2, in salo nulū Ateneului, D. HAJDEU va urma cursulū seū de istoria dreptulū constituționalu al Românilor.
Biletule se voru găsi la intrare cu uă jumătate oră înainte.

București, 24 Octobru 1866.

D-lui Redactore alū diariulū ROMANULU.

DOMNULE REDACTORE,

Vă rugămū se bine-voii, a insera in stimabilulū d-vōstră diaru următōrea invitare.

Priimiți, domnule redactore, încredințarea deosebitei nōstre considerațiunū etc.

INVITARE.

Comitetulū comercialū provisorū din capitale are onōre a invita pe toți d-nii comercianți și industriași din capitale, care dorescū prosperitatea și înflorirea comerțului și industriei naționale, se bine-voiască, ca Marti la 25 ale corentel la 7 ore sêra, a veni in casele d-lui Ioan Georgiu Palada Podulū-Bellicu vis-a-vi de St. Ionică, spre a delibera asupra statutelorū și a altorū chestiunū numai comerciale și industriale.

Președinte provis. M. Petrovici.
Vice-pres. — Dimitrie Petrescu, Matache Avram, Ioan Gg. Palada, Ștefan Ioan, Preda Pandeale, Dimitrie D. Cărcenu.

Măria Sea Domnitorulū Românilorū a adresatū președintulū consiliulū ministrelorū următōrea epistolă:

Domnule președinte,

După votulū Constituțiunū adunările au terminatū opera lorū de reorganizare printr'ua lege electorală care dă nașunū midlocele de a și rosti dorințele și trebuințele sêle. Considerū ca uă datorie de a veghia cu stăruință ca legea electorală se fiă executată cu cea mai mare sinceritate fără uă umbră măcarū de influință administrativă. Tōte opiniunile trebuie se se manifesteze cu franchețā și lealitate, cumū se cuvīne unorū omeni liberi, pentru ca actele guvernului meū se fiă judecate de către Adunări prin adevărații reprezentanți ai țerei. Sciū, D-le președinte, că aveți aceleași principii ca și mine, însă credū că este bine, că este indispensabilă ca nașunea se cunoscă într'acastă privire simțimētele mele cele mai intime și se fiă încredințată că ascultū, că privescū și priveghezū.

Poporulū românū trebuie totū deuna se-și aducā amīne că elū este liberū și prin urmare responsabilū de actele și destinele sêle. Guvernulū meū va aplica legea in tōtā rigōrea iei in contra funcționarilorū cari s'ar încerca a se meste-

FOITIA ROMANULUI.

AMORILE UNUI NOTARIU. 1)

IX.

Indată ce d-ra Lulu fu într'unū locū sântū, o vechiū coprinșā d'ua pietate de care n'o credeamū capabile. Ea 'mi dēte aghiasmā, se puse in genuchi pe lespețele catedralei, și se închinā c'ua deosebitā căldură. Acastă mare biserică 'mi aduse amīne de bisericuța orașelului meū unde mē închinasemū de atâte ori lângā mama mea. Mē redimamū d'ua colōnā, și remăseiu acufundatū in amintirile mele.

Fui trāsū din asto viseri de mână d-rei Lulu.

— Ai gustū de plānsū; rețino-te, bărbații trebuie se aibā curagiū.

1) Veți numerile de la 3, 4, 5, 7 și 8 Octobru.

ca in operațiuni electorale ș'a apăsa consciința cetățenilor.

Convinsū, D-le președinte, că împărtașiți aceste dispozițiuni cu toți membrii ministerului și că doriți cu ardōre progresulū libertății și alū moralității publice, ca uă condițiune indispensabilă a dezvoltării nașunilorū, nu mi rămāne de cătū a vē asigura de simțimētele mele de înaltā considerațiune.

„CAROLU.”

(Monitorulū).

SERVITIULU TELEGRAFICU ALU ROMANULU.

Wiena, 4 Octobru

Gazeta oficială spune că Comitele de Mendorf, decoratū cu Cordonulū celū Mare alū Sântului Ștefan a părăsitū ministerulū. D. Beust a fostū numitū in loculū, ministru alū afacerilorū străine. Comitele Esterhazy a fostū asemene demisū, in loculū seū s'a numitū Generalulū John ministru de resbeli.

Gazeta oficială publică și circularia d-lui Beust către Aginții diplomatice austriaci; notificāndu-le venirea sea la ministeriū, elū le spune că Austria va rămāne fidele la politica de pace, de conciliare, totū deuna urmăritā de dīnsa. Cu tōte acestea nu va lipsi d'a se areta gelōsā de demnitatea sea.

București 24 Brumărelū.

5 Brumarū.

Epistola Măriei sêle, Domnulū Românilorū, n'are trebuință de nici uă explicare, ea vorbește limpede, ea vorbește și minții și ānimei fiā cărui Romānū, ș'a fostū priimitā cu fericire de toți Romāni, de ori ce profesiune și de ori ce opiniunū politicē. Și nu putea fi altū-felū. Domnulū este afarā din ori ce partitā, este mai presusū de tōte partitele, ca astū-felū se pōtā auzi in tōtā curățenia și deplinătatea iei vocea nașunū întregē cu tōte variațiunile iei naturale, cu tōte înțonările osebitelorū opiniunū politice. Ș'apoi care partitā pōte dori ceva mai bunū, mai fericitū, pentru presintele și viitorulū nașunū, de cătū a cunōscē că „cele mai intime simțimēte” ale Capulū Statulū suntū, ca nașunca se-și exprime cu lealitate și 'n cea mai absolutā libertate dorințele, trebuințele și credințele iei, și s'o asigure că ELU „ascultā, privesce, veghiēzā!” Ș'acastă fericire este ce a tātū mai mare cu cătū nu este omū care se nu soică cā 'n familia Hohenzollern, libertatea, moralitatea și respectulū celū mai absolutū alū cuvēntulū datū, suntū deitāțile tutelare ale cāminulū.

Cea-a însă ce ne servescā, ce trebuie se ne servescā la toți de celū mai mare, mai generale și mai bine făcētōriū învețămēntū, suntū următōrile linii din epistola Măriei-sêle Domnulū Românilorū.

„Poporulū Românū trebuie totū deuna se-și aducā amīne cā este liberū, și prin urmare respunzētōriū de faptele și destinările sêle.”

Cândū vomū înțelege pe deplinū a-

Și mai adăogā:

— Sciū pentru cine m'am rugatū? Pentru mama ta.

Dumneșeu se mē ierte; căci luaiū pe scumpa copilā in bracie ș'o serutaiū dinaintea lui.

— Credū dīse ea, că suntemū tare bunl amēndouī, și că amū fi pututū se fimū frați adeverați.

Cândū eșirāmū din bisericā, d-ra Lulu imi dīse:

— Mai spunemī ceva de mama ta.

Și dupe ce'i spuseiu:

— Eū nu prē sciū bine pentru ce n'am avutū mamā, imi dīse ea, nici tatā. Se vede c'am remasū orfanā indată; D-na directrice m'a crescutū; nu e uă femeie rea, însă ea și c'ua mamā nu trebuie se fiā totū una. Am uā mātūșā la Drēsden, care trimite cāte u-

cestū învețămēntū; cândū aceste cuvinte vorū deveni creșulū nostru, atunci, darū numai atunci, Romānia va fi, căci numai astū-felū ea pōte pune la temelā „libertatea și moralitatea, ce „suntū condițiune indispensabile a dezvoltării nașunilorū.”

Avemū fericirea, ce puține, fōrte puține popōre au avutū, c'aceste principie sante se fiā convingerile și simțimētele cele mai intime ale ēnsu-și Domnitorului. Intr'unū regime constituționalu Domnulū nu pōte, și nu trebuie se mērgā de cătū pe calea ce-i însemnā maiortatea nașunū, care la rândulū iei se manifestā, trebuie se se manifeste prin reprezentanții seī, aleși in deplinā libertate și cunoscință. Ministeriulū actualu a făcutū cunoscutū in mai multe rânduri, că voiesca a lāsa alegătorilorū deplinā libertate. Domnulū Românilorū face cunoscutū c'acēsta este și voința și credința sea politicā; acumū totulū depinde de la noi. Dacă vomū se fimū liberi, trebuie se nu uitāmū unū singurū momentū cā suntemū liberi, căci cela care uitā, fiā și pentru unū momentū, că este omū, ș'a degradatū îndată prin cea uitare și libertatea fugē de la celū degradatū.

Dacă vomū ce fimū liberi trebuie se nu uitāmū unū singurū momentū cā nu pōte fi libertate fără respundere. Cine este liberū și voiesca a-și păstra libertatea trebuie se fiā respunzētōriū de tōte faptele sêle; fār'acastă respundere nu pōte fi libertate. Așā darū, seū meritāmū d'a fi liberi, ș'atunci luāmū respunderea de totū ce vomū face și prin urmare, in tōte, va fi constatātū cā noi nē amū făcutū singuri și binele și reulū; seū, ne fiindū in stare a mistui libertățile ce avemū, le vomū perde, și le vomū perde de sicurū pentru cā vomū fi doveditū cā nu putemū nici chiarū a le înțelege, cu atātū mai pučinū a le practica.

Diariulū Ordinea, într'unulū din numerele trecute, a denunțiatū uā abaterē din legea comunale, imputatā d-lui Simeonū Michălescu.

D. Simeon Michălescu, indată ce a cititū imputarea ce i se făcu, a recunoscutū cā ea era, in litera legii drēptā, ș'a datū indată și legii și diariulū Ordinea, îndestularea cuvenitā. Publicāmū mai la vale demisiunea motivatā datā de d. Simeon Michălescu, din funcțiunea de ajutorū alū Primariului și membru alū Comunii, și felicitāmū pe d. Michălescu despre noua dovadă ce a datū de respectulū și devotamentulū seū și pentru lege, și pentru foiele publice cândū apera legea nu numai in spiritalū darū și chiar in litera iei.

datā micl darurī la Dōmnā pentru mine, însă ea nu este atātū de plăcutā ca unchiū teū. Totū ce'mi dīci de unchiū teū 'mi-e fōrte plăcutū.

Ne preimblarēmū multū timpū pe ulițe. D-ra Lulu imi spuse educațiunea și debutele iei: suferise multū; uădatā își rupsese piciorulū pentru cā unū trucū fugise de suptū dīnsa; altā datā fusese fluieratā; se vedea cā fluieratulū remăsese pe ānima iei mai multū de cătū ruperea piciorulū.

— Era uā cabalā a unei mari artiste gelōse, imi dīse ea.

D-ra Lulu se oprī la fiā-care magasinū. Ea și cumperā apă de Cologne dela adevăratulū Farina și 'mi dēte uā sticlā.

— Trebuie se mirosimū bine pe drumū, imi dīse ea, și pe urmă dacă ne mai rămāne, cândū vomū destupa sticlile, acēsta ne va aduce amīne c'am fostū

Totū diariulū Ordinea, combate pe Primarulū comunei Capitali despre convocarea ce a făcutū primarilorū din tōte comunele pentru dresarea listelorū.

Combaterea ce face diariulū Ordinea, pare a fi fōrte diēptā; credemū însă cā se înșelā. Ori și cumū, fiindū cā face d'a dreptulū apelū la noi, publicāmū aci îndată procesulū verbale alū ședinței publice in care au fostū convocați d-nii Primari; și credemū cā Ordinea, va avea plăcerea a se convinge din elū cā temerile ce a avutū, ș'acuasarea ce a făcutū n'au fostū temeinice.

Mercuri este serbarea patronului Bucurescilorū, Sântulū Dimitrie. Aflāmū cā Măria Sea Domnulū Românilorū va merge la Mitropolia și va asiste la servițiulū religiosū conformū bunilorū și bine-făcētōriilorū vechie tradițiunū ale bisericei nōstre ș'ale vechilorū nostri Domni. Ni se spune încă cā Joui Măria Sea va pleca spre a visita uā parte din Romānia micā, și de la Turnu Severin se va imbarca și va merge la Brăila și la Galați.

Eri sêra, societatea dării la semnū din Bucuresci, a făcutū uā manifestare cu torție pentru Măria Sea Domnitorule, cu ocaziunea numelū Măriei Sêle, ș'a fericitei sêle întōrceri de la Constantinopole. Manifestarea a fostū splendidā și frumōsā din tōte puncturile de privire.

Depeșā ce publicāmū mai susū ne anunță numirea d-lui de Beust la ministeriulū de esterne alū Austriei. Acēstā numire era de mai 'nainte pre-simpțitā și diariile s'au preocupatū d'acēstā eventualitate. Opiniunea s'a mișcatū atātū in Prussia și 'n restulū Europei, cătū și chiarū in Austria. Publicāmū mai la vale aprețiarile unorū diariere franceze asupra acestei numiri. Cumū se va vedē, eae consideratā ca ostile Prussiei și chiarū Russeiei, cari pretinde diariulū de Posen, arū fi chiarū in debateri d'ua alianță contra Austriei. Unii credū cā numirea D-lui de Beust va fi aprobatā chiarū de Francia. Pinā cândū informāri mai esacte se ne viiā, vomū constata numai cā simțimēntulū generale vede in acēstā numire unū actū ostile Prussiei. Pentru cele-l-alte aserțiuni, reproducēndu-le, lāsāmū d'ua camū datā respunderea lorū diariilorū din cari le tragemū.

Uā depeșā a servițiului nostru particulariū ne anunță ore cari mesurē de desarmare in Russia mai alesū in marinā. Amū publicatū acea depeșā fără se ne putemū bine explica scopulū urmăritū prin publicitatea ce se

impună la Cologne. Asta trebuie se n'o uitāmū nici uădatā. Suntū fōrte mulțumitā cā am lāsātū pe Cocota se cașā josū, imi dīcea ea; fără acēsta, noi nu nē amū fi vorbitū nici uădatā, fiindū cā in călătoriū suntū fōrte mândrā, nu vorbescū nici uădatā cu nimeni; și fiindū cā Cocota n'a pāșitū nimicū, căderea iei nē-a adusū cunoscința și frăția nōstrā. Cândū vei scrie la mama ta, trebuie se 'i ceri voia se 'mi fi frate. 'Ti voi trimite fotografia mea, acea-a unde portū costumulū meū de silfidā, unū rolū in care am avutū mare succesū. Veī trimite astā fotografiā la mama ta ce se vēgā cumū suntū și dacă 'i place se fiū sora ta. Ii vel mai spune c'o iubescū multū, și unchiulū teū, cā totū acea-a ce'mi spu de elū mē face se rișū, in adevērū e fōrte glumețū.

dă acestorū mesurē ce ni se spunea cā s'arū fi luatū. Astā-qi diariile străine ne aducū uā scire care, pōte, este chiāia acelorū declarațiuni ale guvernului rusescū. Corriere italiano dīce cā sciā pozitivū cā Francia și Englitera arū fi preparatū uā notā energicā cātā Russia, in privința armărilorū sêle maritime la Nicolaieff, armāri contrarie tratatului de Paris. — Declarațiile ce ne anunță depeșā nōstrā se nu fiā ore menite a preveni acēstā notā și a ascunde armările de cari e vorba intr'insa? — Ecā ce ne întrebāmū. Cātū despre scopulū unorū așā armāri, credemū cā nu e nevoiā a-lū mai explicit. Este destulū se spunemū cā Nicolaieff este unulū din principalele puncturi rusesci in Marea Nēgrā, pentru ca fiā-care se înțelegā ce însemnēzā aceste armāri.

TELEGRAMA.

Ploiesci, 4 Noembre 1866.

D-lui Redactore alū diariulū Românū.

Garda civicā din Ploiesci astā-qi intrunitā redicā toate salutāndū buna și fericita întōrcere a M. S. iubitului nostru Domnitorū Carol I. Comand. Legiunei, C. T. Gregorescu.

Citimū in uā corespondință din Paris, 28 Octobru a „Independenței Belgice”:

„D. de Beust este numitū ministru afacerilorū străine alū Imperiului Austriei. Scirea acestui evenimentū a fostū anunțatū d-lui de Moustier de d. de Gramont.

„Este anevoie a judeca de pe acumū despre însemnetatea acestei numiri, darū este sicurū cā ea va face celū mai reū efectū la Berlin și cā in Austria asemenea ea va arunca nelinisea in spirite, asupra intențiunilorū lui Franciscū-Iosefū și asupra politicei ce M. S. are de scopū a urma in viitorū.

„Mare este numerulū acelorū ce suntū convinși cā Austria nu cugetā decâtū ași lua contra-partita și cā ea este tare otăritā a reincepe resbelulū cu Prusia indată ce se va rădica din învingerea ce armatele sêle au suferitū. Imperatulū Franciscū-Iosef ar fi aflatū pe ministrii seī actuali prea resemnați in facia evenimentelorū indeplinite in Germania, și, susținutū in urele sêle contra Prussia de archiducele Albert, ar fi otăritū a face apelū la luminele și la activitatea d-lui de Beust.

„Se pare cā comunicările ce acestū omū de Statū ar fi împărtașitū Imperatulū asupra opiniunū statelorū de la mēdā-qi au făcutū se disparā ultimele esitāri. Se dīce cā d. de Beust, într'unū memoriū redactatū pentru Im-

Nōptea venise. Trebuimū se ne sculāmū la patru ore de dimineța:

— Trebuie se ne culcāmū de vreme dīse ea; esei unū bunū somnorosū, și dacă nē-amū culca prē tārđiū, nu te vei descepta prē lesne. Voiū spune portariului se te descepte. Se cināmū, însă fōrte pučinū, pentru cā amū mātūcatū prē multū la prīndū. Mai āntēiu eū n'āși voi de cătū dulcețuri, 'fi placū și ție? Pentru ca se nu cheltuimū mulți bani, ne vomū duce la paizerū și vomū lua gele de cōcāșā, țși dupe acēsta ne vomū duce la brutariū ca se cumpārāmū douē pānișōre, și in locū se cināmū josū, acea-a ce ne ar costa prē multū, vomū cina in camera mea, voiū pune uā batistā albā pe masa de dinaintea oglindei, și cine va fi fōrte plăcutā. Va fi ca uā masā de pāpușe.

peratul Francisă-Iosef, a demonstrat că numai de la Austria atâră se-și redobândescă totă inflința sa asupra tuturor părților din Germania contrarie egemoniei prusiane, și d'a relincepe atunci lupta în condiții favorabile. Se pare asemenea că d. de Beust, spre executarea proiectelor ce i se atribuiesc, comptază mult pe ajutoriul Franciei. Flă ar fi emisă ideea unei alianțe a țerelor catolice cari ar veni a face cauză comună cu Austria. În fine s'adaogă că atitudinea ostile a Rusiei către cabinetul din Viena ar fi confirmat pe imperatul în aprobarea ideilor d-lui de Beust.

Le Journal des Débats dize cu ocaziunea numirii d-lui de Beust, următoarele:

„Nu putem prevedea primirea ce se va face acestei sciri de guvernul prusian. S'ar pută însă ca această otărire a Imperatului Francisă-Iosef se nu producă la Berlin mai multă simpatie decât a produsă numirea comitetului Goluchowski la Sant-Petersburg. În aceste împrejurări, credem de datorită a semnala uă scire de mare gravitate a Diariului de Posen publică, în numărul său de la 26 Octobru, cu litere mari și cu ore care aparată.

„S'ar pară, după informările ce acestă diariu a primit de la Viena și cari merită, dice el, totă increderea, că cabinetul de Sant-Petersburg, neliniscit de atitudinea Austriei în Galiția, a propus d'ilele trecute cabinetului din Berlin d'a cede Prusiei țerul stângu al Vistulă, cerendă în schimb cu dinsa se se invoiescă la anesarea Galiției oriantele cu Rusia, și totă d'ua dată se lase cabinetul de Sant-Petersburg totă libertatea sa de acțiune în Oriente. Diariul de Posen adaogă că s'astăptă ca „Invalidul rusu“ și „Gazeta Germaniei de Mădă-nopte“ se desmintă această scire, a cărei osacitate însă o asicură.”

CONSILIULU COMUNALE ALU CAPITALULI.

PROCESU VERBALU.

Astă-zi anulă 1866 Octobru 20, dd. Primari ai Comunelor din districtul Ilfovă, adunându-se în pretoriul Primăriei Capitalei la ora 12 spre a se înlege cu Consiliul comună, asupra alipirei comunelor imediat limitrofe, conform art. din legea electorală; sub scriși spre a nu face pe dd. primari se acepte, până la complectarea Consiliului comună, mai cu sémă că unii stăruiau a se retrage, fiind cu depărtare de comunele d-lor, au decis a explica înșile acestă și astă-felū autorizandū pe d. Locotenentū de Primarū, a da citire legii, acestă ordonandū a se deschide ușile Pretoriului ca se potă auzi cele ce se va dice și de către numerosul publicū, care se afla față, precum și de toți impiegați comunali; după ce au citit cu voce tare întregū capitulul din legea Electorală, și a explicatū procedura, ce urmază a se pazi în alegerea delegaților, luandū cuvântul au dîs:

Domnitorū Primari!

„Camera Constituantă, înzestrandū țera cu această lege electorală a'a pedatū din vederea a pune într'ansa și che-

Când s'afîrși de dîs, inepu se ridă de ideia minunată ce'i venise.

Revenirămū la otelū cu provisiunile nōstre; totū se făcu cumū dîsesse ea.

Cina fu fōrte veselă. D-ra Lulu în calitatea iei de germană făcea fōrte bine tertinile (felie de pāne pe care se întinde untū, dulcețā sēu magiunū), dupe ce le făcea le tăia în bucățele și mi le da se le mântocū. Câte uadată, în locū de pāne, lea'mi băga în gură miculū iei degetū și când roușā a mē amāgi ora d'oa veselā nebunā.

Am una din camaradele mele, d-ra Rosa, imi dîse ea, îi făcāmū și ei câte uadată așia, însă iei n'ul prē place se se joce. Uă dată m'a mușcatū mai pinā se dea sangele. Eū vedū că tu n'ai face așia.

Dupe această veni rândulū cinei d-rei

zășile ce'i a paratū mai nemerite, spre a apăra pe alegători de inlurirea puterei esecutive. Una din acele chezășil este, că au lăsată pe primari, adică pe aleșii poporului a dirige totă mișcarea electorală, precum e facerea listelor pentru cei în dreptū a fi alegători, impunind-le lorū a priveghea asupra aplicării în sinceritate a acestei legi și fără amesteculū nici unei alte autorități.

„Cumū acestă lege se aplică pentru antēia oră, cumū ispilele trecutului, sūntū încă prōspete înaintea nōstră, și cumū rēlū obiceiū nu s'a desrădăci-natū încă cu desăvērșire în țera nōstră, acela adică care face din unistă-pāni, chiarū cândū legea nu le dă acestū dreptū, și din alții slugi plocate, chiarū cândū legea le chezășuescē totā libertatea, numai pentru că cei d'antēiu, s'au deprinsū, încuragiā de mārșeviiile trecute, a porunci, și cei d'alū doilea, speriați de cele petrecute în trecutū și în necunoscință de drepturile lorū, a se pleca fără murmură, înaintea celor ce le poruncesc, ne amū socotitū datori, a ne aduna împreună, și a citi cu toți, dupe cumū făcurām legea, și a ne lumina asupra drepturilor nōstre.

D-lorū! Numai legoi avemū se ne supunemū, și nici uă putere nu potē, și nu trebuie se suferimū a se amesteca, spre a ne înlătura drepturile nōstre.

„Iată noi, cari ne vedeți înaintea d-vōstră, vorbindu-vē așa de pe față, ce suntemū ore, de nu aceia ce sunteți si fie-care din d-vōstră, adică aleșii unei Comune, cu singura osebire, că Comuna nōstră este mai mare, și ale d-vōstre mai mici, și precumū vedeți nu ne șhimū a vorbi tare, cu ușile deschise înaintea unui publicū numerosū și a d-lui Ministru care în acestū momentū potē ne aude, cândū avemū a apăra drepturile ce ne dă legea; este lesne ca așia se faceți și d-vōstră înaintea unui sub-prefectū sēu ori-cine s'ar încerca a vē amerința, și a vē înfricoșā, pentru ca se potă ajunge la scopulū lorū

„Mulțumitū, d-lui ministru actual, ordine aspre s'au dat din parte-i către toți slūșbașii de sub ascultarea sca, a nu se amesteca în nimicū. Inșā și d. ministru este omū, și nu potē vedea de uă dată totulū; se-i încunoscințām noi darā, pe cei cari s'ar amesteca în trebile nōstre, și se fimū siguri, că ni se va da dreptate, și acei rēu nārāviiți și vorū dobândi pedepsa, ce vorū merita.

„D-lorū! socotimū de datorita nōstră, se vē aducemū aminte că delegații cei ce se vorū alege în tomiulū și dupe cum scrie legea, potū se viā liberū la orașū și mai înainte de ziua alegerii, fără ca nimeni se'i potă opri, căci așa scrie în lege. Ei venindū aci, potū se se întrunescū cu delegații din capitale, potū se se sfātuiascā, se se adune d'oa în amiața mare, fără cea mai mică sfulā, și din frecarea ce vor da ideilorū lorū, va eși lumina.

„Sfășimū, d-lorū, rugandū vē se faceți totū, ca legea se fi păstrată și aplicată cum scrie, căci numai așa vom putea merita sōrtea ce d-veū ne a făcutū se avemū, adică aceia ce singuri ne a arelat-o, făcendū-ne „dupē chipulū și asemănarea sa.“ altū felū nu amū merita a ne numi omeni, ei vite cari se conducū cu biculū.

Cocota. Inșā Cocota, care mănecase multū biscotū și migdale totā ziua nu mai aveā apetitū; îi ora somnū. D-ra Lulu prōfindea că era superată pentru că o lăsasemū prē multū singurā. Și fiindū că nu voia de locū se se desupere fu pusā erā-și în colivia iei.

Spuseiū din greșēia d-rei Lulu că unchiu-meū mē numia Puff. Natural-minte acestū nume îi placū fōrte multū, și, dintr'acelū momentū, nu mai fu de cătū Puff la vale Puff la delū.

Mē sculāiū pentru ca se mē ducū în camera mea îndată ce veđiū că ochii iei se închideau.

— Ascultā, Puff alū meu, imi dîse ea, dacă mai avemū se ne închināmū împreună; eū voiū spune rugăciunea în gura mare.

D-ra Lulu se puse în genuchi lin-

„Vē postimū călătoria bună d-lorū și s'auđimū de bine.“

După acestă, d-nii primari, s'au retrasū mulțumindū consiliulū de explicățiile date, iar sub-serișii au încheiatū ccestū procesū-verbalū, constatatorū celorlōrū petrecute, și au însărcinatū pe d. primarū a lū supune la cuoscință consiliulū plinarū și a lū da publicității.

(Urmēdā somnăturile.)

BROSIURI ANTI-FEBRUARISTE.

(Veđi No. de la 14 Octobru.)

D. N. Crețulescu, întreprindū a combate nota din 20 Februarū a ministrului februaristū către consiliulū puterilorū garante, dice că „nu se va ocupa de frase, fiindū că frasele, cândū nu sūntū justificate, devinū calomnie, și calomniile se întorcū, pinā în fine, asupra celor ce se servescū de dēnsele.“ Minunatū Pamfletariulū antifebuaristū se pune înaintea publicului ca victima calomniei. Vomū vedē deca pretinsulū calomniatū nu se face însuși calomniatorū deabinele, în interesulū amului sēu propriū, și alū causei ce apără. Astă-datā, însă, voimū a analiza numai partea brosierei d-lui N. Crețulescu relativā la aplicarea legii electorale a Statutului din 2 Maiū 1864 pentru formarea Constituanței din 1866.

„Lucru straniū, (dice d. N. Crețulescu, pag. 4) și care trebuie însemnatū mai cu osebire la noi, unde trecemū peste tōte cu multā ușurință. Omenū de la 11 Februarū n'au sciutū se fiā nici chiarū revoluționari.... Deca acesti omeni au cređutū că trebuie a se servi cu legile Statutului, apoi atunci ar fi trebuitū se respecte Statutulū și instituțiunile emanate dintr'ensulū. La din contra, trebuia se aibā coragiulū a se pune, din ziua d'antēiū, în laturī de Statutū. Dērā nū era datū capacitațilorū de la putere a face acestā; și de aceea au ajunsū la uā monstru-sitate ce nu are nume în istoria popōrelorū: ei au pāșitū în lucrare cu uā Camerā eșitā din acelu oribilū Statutū, fără a convoca și Senatulū, și cândū a trebuit se'i dea cuvântulū pentru acestā, n'au negatū dreptulū senatului d'a controla lucrările Adnării, ci s'au servitū de preteste cari nu sūntū de naturā a ridica prestigiulū unei autorități ce se respectā. Nu era mai demnū a sfășia Statutulū?“

Fără indoială, Statutulū din 2 Maiū trebuia sfășiatū mai antēiū de tōte la 11 Februarū. Dērā în fundulū resturnării acesteia nu se vedea ore idolulū sfășinatū? Edificiulū întregū era des-coperitū, pāreții se risipiau, sapa era în fundamente: trebuia numai ăreșicare timpū ca derimarea, se fiā completā. Și d. N. Crețulescu, plinū de naivā mirare, imputā demolitorilorū februaristū ca ei, pinā se'i îndeplinescā misiunea, au lăsatū încă parte din edificiu spre adepostire celorlōrū ce lucraū la demolitiune!

D. N. Crețulescu taxează asemenea purtare de neconsecință: ni se pare că se amăgesce. Neconsecința ar fi fostū tocmāi deca februaristii ar fi lăsatū se subsiste unele părți din Satutū, pe cândū

gā patulū sēu, și cu vocea iei cea curată, inepu rugăciunea iei obișnuitū. O lăsatū se dica, și, cândū s'afîrși dîseiū: Amin.

— Prē bine, dîseiū, însă eū nu sciū ce amū spusū lui Dumneđeū?

— Da n'ai auzitū? Imi dîsū ea, nu e bine a nu fi cu luare aminte cândū te închinā. Trebuie totū deuna se te gîndesci la ceea ce faci, mai cu sēmă când vorbesci lui Dumneđeū; nu sūntū mulțumitā.

— Domnișōrā Lulu, îi respunseiū, eū nu sūntū ca Dumneđeū, nu sciū tōte limbile, și cândū cine-va spune uā rugăciune în limba germanā nu înțelegū ce se dice într'ansa.

Lulu remăsese în genuchi pinā atunci. Cândū îi se descoperi acestā neucie a iei, inepu se ridā atātū de tare

sapa lucra la demolirea fundamentelor. „Cautū, dice fără cuvântū d. Crețulescu, cautū în astā fremētare uā idee și nu găsescū decātū uā inconsecință.“ Dērā, încuadată, unde este neconsecința demolitorilorū februaristū? Pōte unde au declaratū că guvernulū provisorilū se va mārșini în mārșinerea ordinii publice și în expedirea trebilorū, pinā cândū puterile vorū otāri: dērā cumū nu vede d. Crețulescu că, cu asemenea declarare, guvernulū februaristū a remasū consecințe? Ordinea au menținut'ō și trebile le-au expeditū, pinā ce au otāritū puterile. Și după ce puterile au otāritū, atunci, prin consecința naturală, au disolvitū Camera Statutului, și au convocatū altā Adunare. Acestă era a expedi uā trebā curinte, de bună sēmă; căci Februaristii n'afăcuserā atātū resturnarea persoanei pe cătū derimaserā systema. Neconsecința ar fi fostū deca se opria la jumătate cale.

D. N. Crețulescu insinuează că disolvirea Camerii n'au avutū altū motivū decātū acela de a scăpa pe unii din omenii de la 11 Februarū de re-punderea ce le incumba pentru călcări de lege și cheltueli ne autorizate de Camere. Imputarea este grea, deca ar fi întemeiată. D. N. Crețulescu însă o esprime sub formā de interogațiune! Vorbindū de disolvirea Camerei dice:

„Și ore nu e loculū aci a ne întrebā, deca motivulū realū alū disolvirii acesteia Camere, chiarū în ziua cândū se vota budgetele, n'a fostū raporturile comisiunei însărcinatā a cerceta, prin deosebitele ministere, cesitiunea administrațiunei trecute; raporturi prin care se constata călcări de legi, cheltuele fără autorizațiunea Camerelorū, preschimbări de contracte, noue direcțiuni date lucrărilorū publice, inepuți și efectuate în mare parte, opere ale chiarū unora din omenii de la 11 Februarū, pe cândū se aflau ministri sub regimelū trecutū.“

Noi amū sub-liniatū într'adinsū cuvintele unde d. N. Crețulescu cautā a implica și pe însuși unii din Februaristii în călcări de legi și în cheltueli neincuviințate, făptuite sub regimelū trecutū. Deca d. N. Crețulescu ar pute demunstra ca Februaristii au disolvitū Camerele din asemenea motive, de bună sēmă că atunci d. N. Crețulescu ar scăpa de a fi tratatū ca unū vulgarū calomniatorū. Inșā lucru nu este așia lesne de doveditū, potē nici chiarū că se potē dovedi de felū. Ori și cumū, însinurarea este gravā, și, despre partea nōstră, dorimū ca „acele opere“ ale unora din omenii de la 11 Februarū se nu remāe ascunse, ci se se pedepsescă. Participarea la resturnarea din 11 Februarū nu trebuie se fie, pentru nici unulū din omenii acesteia salutarie revoluțiunii, un scutū pentru a'i apăra de respunderea ce li s'ar conveni și de pedepsa ce ar merita pentru violări de legi și delapidări de bani publici.

Fără-de-legile și mārșitoriele omenilorū regimelū trecutū trebuie constatate tōte fără cruțare și pedepsite pentru moralisarea tuturorū. Inșā încriminările d-lui N. Crețulescu de a-

în cătū cădu pe spate, și remase întinsā pe covorū pentru a putē ride mai în voie.

— A! sermanulū Puff, dîse ea.

Ea rise atātū de tare, în cătū Cocota, descepatā din somnū, inepu se strige:

— Sermana Cocotā! sermana Cocotā!

Atunci risulū fu și mai mare.

Fui silitū a lua pe d-ra Lulu în braciū pentru a o ridica de josū.

Cândū fu pe piciorē:

— Vrei se veđi cumū dāntuescū? Imi dîse ea; darū nu, trebuie musicā, și pe urmā costume; mē vei vedea la Dresden.

— Dāntuesce s'ășia, îi dîseiū.

— Mu! nu!

— Iși schimbase gândulū.

— Acumū voiū se mē ducū se veđi dacă în camera ta totū e în bună or-

semene naturā n'au nimica de a face cu acuzările de ne-revoluționari, formulate de dumniulū asupra omenilorū politici ai revoluțiunei februariste.

Că disolvirea Camerei servile a Domnului Cuza a fostū o măsurā înțeleptā și justā pe cătū și neoperatā, de această nimene nu se mai potē îndoi. Că Februaristii aveau cuvinte întemeiate, și motive legale chiarū, de a lua asemenea măsurā, de această asiaside nimene nu mai potē sta la îndouială. În adevērū, dupe ce puterile nu se învoirā spre a recunosce resturnarea din 11 Februarū ca legitimā, nici întronarea contelui de Flandra ca legalā; dupe ce însuși contele de Flandra nu voi se acepte corona oferitā; ce era de făcutū? Pōte d. N. Crețulescu a accepta se se întorcā îndată lucrurile în favōrea sistemēi căđiute? Inșe însuși Domnitorulū servitū de d. N. Crețulescu declarase necesitatea unei schimbări de sistemā. Și chiarū inimicū sistemēi acesteia și ai omulū în care ea se întrupase nu puteau, în adevērū, fără o neiertatā neconsecință, se stea acolea, se se oprēcā în locū, se lase lucrulū nefăcutū și nemântulū.

Ecā pentru ce Februaristii au căutatū antēiū a disolve Camera, pentru ca se nu aibā unū obstaculū inferiorū, și apoi a face și plebiscitulū pentru a fi mai tari în facia dificultățilorū este-riore. Succesulū, ca se nu dîcemū altā, a încununatū străduințele lorū constante. Și chiarū de s'arū fi întorsū fortuna în contra planurilorū lorū, totuși nu ar fi fostū d. N. Crețulescu acela care, cu Statutulū în mână, ar fi pututū domina situațiunea. Legalitatea statutului nu mai putea sta unū minutū, se respise cu totulū la suflarea disprețului publicū. Inșāși camera Statutului avea consciința neputinții sēle: ea putuse servi la 11 Februarū pentru a înregistra purū și simplū fapta îndeplinitā, în conformitate cu spiritulū Mesagiului de la deschiderea sesiunei sēlei legislative. Atātā putea se face, atātā și facū, și mai departe nu putea merge, fără a cădē singurā în disoluțiune devenindū unū corpū factiosū. Și apoi din mometulū ce votulū ei în favōrea contelui de Flandra, votū nesocotitū din afarā, și fără nici unū prestigiu în leuntru, era se remāie giosū, însăși ea de la sine nū mai putea sta în piciorē. Februaristii dērā n'aveau de cătū se februarizeze și pe Camerā, precumū făcuse și cu creatorulū iei. Acestā era o consecință neapărătā. D. N. Crețulescu n'are cuvântū se încrimineze acțiunea unui guvernū care acumū numai în ochii d-sēle era unū guvernū resvretitorū. D. Crețulescu subtilisēază numai asupra cuvintelorū. Mersulū lucrurilor era mai presus de ori-ce logicā antifebuaristā. Februarizarea era recunoscutā ca unū faptū fatalū și necesariū și în leuntru și afarā. Așia fiindū cursulū lucrurilorū, D. N. Crețulescu se sbate fără demnitate și fără glorie pe de subtilū eurentulū. Și, ceea ce este încă și mai reū, însuși vine acumū a pune și mai tare în evidență con-

dine; eū sūntū uā prē bună gospodinā; nu iubescū desordinea, trebuie ca geamantanulū teū se fiā mai gala din astā sērā, pentru ca se nu ai de cătū a lū închide māne diminēta.

Ea luā uā luminare, inspectā totulū, aședā pucinū cumū îi plăcea iei, puse mână pe tōte, și, eșindū:

— Ascultā, imi dîse ea, am se mē culcū iute; tu vei acepta pucinū, și pe urmā vei veni se mē serui și se mē învelescū bine; astū-felū voiū crede că am unū tatā. Voiū lăsa ușiā mea într'adinsū deschisā. Vrei tu?

— Aceptaiū cinci minute, pe urmā intrai în camera vecinei mele Frumūșelulū iei capū se repausā pe perine; mână iei, apropiatā de bărbā, ținea unū buchetū de violete pe care îl nū cumpārasemū ziua; ea dormea deja.

Inchiseiū încetșorū ușiā și mē duseiū se mē culcū.

(Va urma).

P. J. Stahl.

ducerea consecințe a afacerilor publice de către Februaristi!

Ce li se imputa anume în mesura dizolvirii Camerei? Ecă ce: „Ministrul „trebilor străine, prin nota sa din 20 „Februarie, declară ca alegerile man- „datorilor de la Camera dizolvită se „făcuseră prin mijloc ilegal; și „cum s'au făcut ore nouele alegeri?“

Ministrul anti-februarist scia bine cum se făcuseră alegerile Camerei dizolvite; scia bine că legea fusese falsificată, și aplicarea ei necurată: și acum se întreabă cum s'au făcut nouele alegeri! Se întreabă singur, și singur răspunde, cu o imperturbabilă și naivă simplitate.

„Acosta (dice) nu mai poate fi un „secret pentru nime. Dosariile ale- „gerilor depuse în Camera ne o spun „destul. Și, spre a cita un singur „exemplu, voi întreba ce a descoperit „ritu ancheta de la Mehedinți care nu „poate fi pusă în îndoială, căci ea era „făcută de oameni ce aveau un inte- „res în regimul de care vorbim.“

D. N. Crețulescu acum totu întreabă, întreabă, ci nu mai răspunde nimica! Bine măcar, voi întreba. Se vor găsi care i vor răspunde. Bine încă că sunt dosariile depuse în arhiva Camerei; bine că s'au făcut o in- quietă care au descoperit ceva.

Sub regimul Statutului nici atâta nu se făcea. Când era d. N. Crețulescu ministru, dosariile alegerilor erau înseși ele falsificate, și de cercetare nici că mai era vorba.

Lucru străni și care trebuie însemnat cu osebire la noi, unde trecem peste toate cu ușurință: acosta e o sentință a d-lui N. Crețulescu, pe care am citat-o mai sus, și pe care nu ne putem îngreua de a o reciti, fiindcă este condamnarea meritată a faptelor și actelor d-lui N. Crețulescu ilustratului ministru al Statutului.

Aici nu căutăm a justifica nici pe guvernul februarist, nici pe Adunarea formată după legea electorală a Statutului. Credem pe cuvânt pe acei ce dică ca alegerile generale făcute sub ministrul februarist n'au fost mai sincere și mai curate de câtă acele făcute de mai înainte. Poate era sădit în inși legea Statutului din 1864 principiul coruptiv al alegerilor dirijate și înfruite de sus. Dără ceea ce trebuie se spunem, spre știința și dumerirea tuturor, este ca numai d. N. Crețulescu nu poate se ia peștra și se arunce în ministerul februarist. În materie electorale, d. N. Crețulescu nu este mai bun de câtă femeia cea rea din Evanghelie. D-nu Crețulescu ministru au fornicat în alegerile regimului cădută; și fornicatorului nepedepsit nu i se cade acum să jöce rolul acusatului public.

Dintre o mie de fapte vom aduce una singură de exemplu. Ți-aduci aminte, ilustre ministru al Justiției, al Cultelor, și al Instrucțiunii publice, ți-aduci aminte ce ai adresat aici și directorului Lyceului și Rectorului Universității?

Acestoră funcționari le diceai se facă remustrări cutăruia și cutăruia profesoră aname pentru că nu votaseră la alegerile comunale lista patronată de d. Prefectul! Și cine se întepleseră se fie asemenea agenți? Duoi bărbați cari puteau ave pudore de rolul de grădător ce i făceau se jöce. D. Nicolaeanu la Lyceu și d. Culiuan la Universitate îndepliniră unu oficiu așa de trist în apropierea alegerilor generale pentru Camera Statutului.

(Tribuna Română).

D-lui Redactore alu Ordinii.

Domnule.

Ca răspuns din parte-mi, la cele dicte de diariul de supă redacțiunea d-vöstră în numărul seu de la 20 ale acesti luni, ve rog se dați publici-

tații alăturata demisiune ce am datu d-lui Ministru de Interne.

Precum vedeți, d-le redactore din parte-mi pre câtu mi-a statu prin putință, am datu satisfacere; rămâne acum ca d. Dumitru Ghica, fostul ministru de atunci, 6ră astă-đi președinte alu comitetului Ordinii, și care prin diariul seu a datu dupe 7 luni acestu feptu în critica publică, se repare dacă va put6 reul6 ce a comis6 ca ministru, îngăduindu înlăturarea legii, și lucrându c'unu omu care astă-đi i se pare că atunci nu era investitu cu autoritatea legale.

Eü care m'am deprinsu a admira cavalerismulu d-lui Dumitru Ghica, și a respecta onorabilitatea sea, speru că se va grăbi a repeti astă-đi aceste cuvinte, ce-mi adresa atunci.

„In timpu de revoluțiun, sunt6 legi „de cari nu se pöte ține comptu; și „noi suntem6 chiar6 astă-đi într'ua astu- „felu de pozițiune.“

„Ș'apöi cumu nu veđi că noi dăndu „pe Cuza jos6 dupe tron6, nu am6 cău- „tat6 se vedem6 dacă cutare art. din lege, „ne permit6 Guvernulu a avut6 trebuință „de serviciile d-tale, 6le a dat6, reintră „intru ale d-tale, și făđi datoria.“

Priimiți, d-le redactore, încredințarea prea osebitei mele considerări.

Simeon Michălescu.

Domnului Ministru de Interne.

Domnule Ministru!

La 6 ale lunii Martiu, anul6 curentu, 1441 domni alegeri, din 1783 votanți, mi-au făcutu onörea a-mi da voturile dumnioru, pentru a-i reprezinta în consiliulu Comonale.

La 17 ale aceleiași luni, d. Ministru de Interne, a cerutu și a dobânditu înalta aprobare pentru confirmarea celor nou6 aleđi, și numirea mea de ajutoru alu d-lui Primariu.

La 1 Aprilie, d. Ministru de Interne de atunci, mi-a impusu cu stăruință a merge comisaru străordinaru în districtulu Doljiu, și la trebuință a ține și chiar6 locul6 de prefectu.— Numirea mea de comisaru, pe lângă care mi s'a alăturatu și ordinulu de prefectu, esplică cred6 îndestulu, pentru öri-cine, că nu am cedatu a priimi prefectura decât6 provisoriu, precum6 imi dicea verbalu d. Ministru, la răspunsulu ce-i făc6m6, și ca uă necesitate imperioasă impusă öri-căru român6, în facia evenimentelor6 ce se desfășurau atunci în țera nöstră, și mai cu semă în vederea nenoröcilor6 întepate în unele părți ale României.

Reul6, de care se temea d. Ministru de atunci, uădată înlăturatu, însărcinarea mea înceta de felu; și dacă libertatea de a-m6 înturna intru a le mele, am cerut6 de la d. Ministru motivată pe onörea ce-mi făcuse coreligionarii mei politici, d-nil örașani din Călărași; dăndu-mi în unanimitate mandatulu d-lor6, spre ai reprezinta în Constituante acosta a fostu luat6 ca motivu numai, și ca deferință către d. Ministru; căci precum6 am mai dic6, cu înlăturarea temeri6 ce fusese, de vre unu reu politicu, încetase și însărcinarea mea. Dovada cea mai evidentă că aprețuirile acestea au fost6 și aprețuirile d-lui Ministru de atunci, este că am lucrat6 împreună, d-lui ca Ministru, și eu ca ajutoru alu primariulu, și nici cea mică obiecțiune nu s'a ivitu din partea d-lui, pină la demisionarea sea.

Domnule Ministru! Mi-am luat6 libertatea, a v6 supune la cunoscință cele de mai sus6, ca se v6 pot6 pune în pozițiune a resolve mai cu înlesnire ce urm6ză.

În diariulu Ordinea de la 20 ale acestel lune, am veđutu relevându-se uă cestiune care m6 privește d'a dreptulu. Mi se obiecțeză că stau la comuna, contra legii, care nu permite ca unu consiliaru comonale, se pöta fi și funcționaru, și că prin urmare eu,

care am priimitu a merge în Dolju ca comisaru, și la trebuință ca prefectu, din momentulu ce am priimitu acosta însărcinare nu mai puteam6 se m6 întorc6 în Consiliulu Comonale.

Precum6 vedeți, d-le ministru, acustarea ce mi se aduce de diariulu fostulu ministru de atunci, este gravă, și isbesce de uădată pe mine ca u-nöltă a înlăturării legii; pe d. Dimitrie Ghica ca violatoru alu ei.

Din parte-mi, d-le ministru, fiind6 că am onörea de a face parte dintr'unu felu de ömeni, cari öri de câte öri li se va proba că, fără voia lor6, au participatu la vre-uă înlăturare a legii, 6și facu uă datoriă a mărturi în publicu neprevederea lor6, și a o repara pe dată, me grăbesc6 a ve depune cu respectu demisiunea mea, de uădată cu asigurarea sinceră că, de și am cređutu că în momentele esceptionali, în cari se afla țera atunci, puteam6 părăsi provisoriu comuna, spre a aduce pentru câtu va timpu serviciile mele guvernulu, fără a face cu acosta uă violare legii. Acum6 însă după öservarea ce mi se face, consultându legea, am veđutu pe de uă parte că dănsa, fiind6 că nu se ține comptu de împregiurările esceptionali și de cele petrecute între mine și d. ministru de Interne; și pe de alta formele oficiali fiind6 contra mea, prin urmare dau6 locu a se crede că eu așu fi servitu de caustă unei neregularități. Ve rog6 dar6, d le ministru, a face se scia d-ni6 alegeri6 că au se trâmăță unu altu consiliaru în locul6 meu.

Ve rog6 cu respectu, d-le ministru, se priimiți acosta și ca unu omagiu ce m'am cređutu datoru a aduce libertății presei, care și la noi ar put6 produce mari folöse, aretându tutoloru abateră ce comitu spre a se put6 îndrepta, și ca uă satisfacere și reparare ce m'am cređutu datoru a da în publicu legii, de greșela ce am pututu comite, fără voia mea.

Priimiți, d-le ministru încredințarea deosebitei mele considerățiuni.

S. A. Michălescu.

RESPUNSU

la

PROCESULU-VERBALE ALU CONSILIULU PERMANINTE DE INSTRUCȚIUNE.

Publicat6 în Monitorulu Oficialu No. 230 din 20 Octöbru 1866.

Onorații membri ai consiliulu permanent6 de instrucțiune, öriți de mânia pentru desvelirea ce am făcutu în „Românulu“ din 14 Octöbru, despre actele lor6 ilegali, vinu a-și resbuna asupra-mi cu destituțiunea din profesör6, aruncându-mi totu d'ua dată în publicu, print'ua țesătură de vorbe amăgitöre, incriminările, injuriile și calomniile cele mai înjositöre și detestabile.

După ce mai änteu în acelu procesu-verbale, facu introducțiunea destituțiunii mele, caută apoi de a o justifica prin trei considerante, cari ar6 put6 ämăgi opiniunea publică; de acema v6 ved6 silitu de a analiza acele considerante, și a pune în evidență neesactitatea aserțiunilor6 și alegățiunilor6 ce conțin6.

Pentru acosta voi6 lua pe fiă-care în parte:

1. „Consiliulu avându în vedere că D. Matheiu M. Drăghiceanu a fostu declarat6 de incapabile în anul6 trecut6.“

La acosta cutedătoare aserțiune, voi6 răspunde cu acte publice.

a). Comisiunea esaminătöre din 1864, pentru catedra ce am ocupatu, arită în raportulu seu că la cele trei probe la cari am fostu supus6 am öbtinutu notele următöre:

Proba inscrișă. Nou6, seü förte bine. Proba orală. Șese, seü bine. Lecțiunea. Satisfăcötöre.

b). Comisiunea esaminătöriă, care m'a esaminat6 pentru a duca öra mai ăi-

lele trecute, după buna plăcere a consiliulu, arită în raportulu seu că esamenulu a fostu satisfăcötöru și că posedu cunoscințele cerute.

c). Decretulu ministerialu cu numerul 10585 din 11 ale corenteluni, în urma acestui esame, prin care totu după buna plăcere a consiliulu, în locu de a fi confirmat6 definitiv6, sunt6 confirmat6 6ră ca profesore provisoriu, și care se esprime astu-fel6: „In urma satisfăcötöru esamenü ce ađi depus6, și äuđind6 pre consiliulu permanent6 de instrucțiune, sup-semnatulu v6 recunöște profesore provisoriu de științele physique și natural, cursulu inferior6 la liceulu St. Sava.“

Ecă ätatea acte, cari desmint6 formale declarațiunea onoraților membri ai consiliulu permanent6, prin care m6 denigra în publicu.

Este öre demn6 pentru acei bărbați, care sunt6 înălțai la cea d'änteu dintre töte magistraturele, la acea care este însărcinat6 de a desvolta spiritulu ömulu, și de a forma änya sea la virtute, s'arance asemeni neadeveruri în publicu? Läsäm6 ca opiniunea publică se judece.

Acei onorați bărbați, în acelu procesu-verbale, ne vorbesc6 de moralitate, de ordine, de bună-cuviință în facia publiculu și apoi totu ei afirmă unu ce neesact6, pe care-i desfid6 de a-lu proba.

2. „Avându în vedere că numitul6 a fostu reprimat6 în septämănil6 trecute de consiliu, pentru termenul6 ceu necuveniți din petițiunea sea.“

În petițiunea de care facu mențiune onorații membri ai consiliulu permanent6, am protestat6 în contra dispozițiunii unu alu döilea esamenü, la care le-a plăcutu a m6 supune, ca una ce nu mi se părea dreptă, rațională, pe câtu timpu concursulu ce depusesem6 la începutu a fostu declarat6 de onor. comisiune esaminătöre prin notele ce öbtinusem6 ca satisfăcötöru. Ecă termenul6 necuveniți după onorații membri ai consiliulu permanent6, din care 6și formeză încä unu motivu de acustare în contra-mi. Duoi din membrii consiliulu mi-au făcutu observațiune, atunci și unu alu treile m'a invitat6 ca se retrag6 acelu protestu; le-am6 răspuns6 că „dreptatea fiind6 cu mine, nu e de demnitatea mea de a m6 esprime în termenul6 umilior6.“

3. „Considerându că în No. din 14 „Octöbru alu diariulu „Românulu“ în „articulu intitulat6 „actele actualulu „consiliu permanent6 de instrucțiune“ „numitul6 desfigurându faptele, nu se „șfiesce d'a păși în publicu ca calomniatoru, și uitându cu totulu misiunea sea, nu se șfiesce a acia la ură „și disprețu, și a da scolarilor6 și învătătorilor6 cel6 mai condamnat6 esemplu de desordine și de anarhiä „în sfera instrucțiunii publice, care „dacă prin toleranța faptulu s'ar în- „tinde mai departe, ar produce cele „mai triste rezultate în învătämentulu „publicu, propune etc.“

Ecă adevărata caustă a destituiri6 mele, am aretat6 actele consiliulu și acosta nu mi se putea ierta.— Considerantele de mai sus6 tratöză însă cuvintele mele de calumnia și denaturare a faptelor.

Decă am desfiguratu faptele și am päsitu în publicu ca calomniatoru, de ce onorații membri ai consiliulu permanent6, nu vinu în publicu se probeze cu acte acea desfigurare, se spulbere aserțiunile mele cu evidența faptelor? De ce nu m6 trämitu, ca calomniator6, înainte justiției, ci abusă de puterea lor6, calcă art. 398 din legea instrucțiunii și m6 destituiesc6, declarându prin acosta procedere că öri care s'ar cerca a combate abuzurile, va fi lovit6, răpind6 profesorelu una din libertățile cele mai natural, pe care garantöză art. 24 din Constituțiune, facend6 nesigură pozițiunea lor6, din momen-

tulu ce ar6 voi a da pe faciä ilegalitățile?

Cine are adevărulu pentru döasulu trebuie se vorbesc6, se discute, se caute lumina, se de actele pe faciä, 6ră nu se lovescă din umbră. Numai cine 'lu are contra lui se ține în întunericu, și ascunde faptele sele.

Onorații membri ai consiliulu permanent6 n'au öre conființă în forța veritătii? De ce nu punu cestiunea în discuțiunea publică cu töte actele și ämuririle trebuinçiose?

La aserțiunile coprinse în ultimele alinate voi6 lăsa se se pronunțe publiculu. El6 va declara dacă cei cari combat6 abuzurile, injustiile, ilegalitățile, acții la ură, desordine și anarhiä, seü cel cari le comitu.

Lectorii articulu nöstru au veđutu că acolu am aretat6 ilegalitățile ce s'au comis6 în öre cari numiri și am cerutu justițiä, considerațiune pentru profesori, am cerutu se nu domine favörea și protecțiunea în compozițiunea corpulu din care făceam6 parte, am ăis6 ca foști mei colegi se protesteze cu toți în contra ilegalităților6 și se ceră a se tăia din rădăcinile lor6 abuzurile cari, dacă ar6 fi tolerate, ar6 produce cele mai funeste rezultate în învătämentü. Acosta însămnă, după onorații membri ai consiliulu permanent6, a acia la desordine și anarhiä?

Cuvântulu mi-aduce aminte lovirile ce se aduceau libertății și presei supă Vodă Cuza.

Prin acelu articlu am espus6 și am combätutu reul6 în publicu, căci am convicțiunea că a areta reul6 este a începe a-lu vindeca.

Acolo am ăis-o foștilor6 mei colegi și simptu äncä trebuința d'a le mai dice: că interesulu fiä căruia este legat6 de interesulu tutoloru, de interesulu generale; nu se pöte viola dreptulu și libertatea unuia fără a se viola prin acosta dreptulu și libertatea tutoloru. Corpulu sociale este ca uă mașină, în care derangiarea unu părți se simpte în totulu, acestea le-am ăis6 și le repet6. A denunța abuzulu și călcarea lege, și a cere justițiä este a acia la desordine și anarhiä după consiliulu permanent6; după mine este a-și face datoria. Mi-am făcutu-o și mi-o voi6 face totu döuna. Lovirile nedrepte sunt6 arma celor6 slabi. Cel tari vinu la lumină, la judecata publică. La ea apelez6. Chiäm6 pe d-ni membri ai consiliulu a publicä actele, ätätu cele privitörie la esamenele la cari am fostu supus6, câtu și cele privitörie la numirile ilegali ce am denunțat6 și pentru cari sunt6 destituit6, 6răgi într'unu modu ilegal6, căci, chiar6 d'äsiu fi culpabile, legea nu permite destituirea astu-fel6 precum6 s'a făcutu de consiliulu permanent6.

Matheiu M. Drăghiceanu.

ADMINISTRATIUNEA ROMANULUI.

Domni abonati alu căroru abonamentu expiră la 1 Noembre sunt6 rugati, de voru a mai primi foia nöstră, se bine-voiesc6 a prenoui abonamentele mai de timpuriu spre a nu întâmpina intrerupere.

Totu d'ua dată rugam6 pe D-ni abonati din București, cari nu vor primi foia pina la 11 ore, celu mai tardiu, dimincă, seü caroru nu li se va da foile regulati în töte dilele se bine-voiesc6 a încunoscintiä administratiunea.

D-ni abonati din provincia sunt6 asemenea rugati a-si prenoui abonamentele, si totu d'ua dată a ne încunoscintiä dacă este neregularitate în primirea foielor6, ca se putem6 reclama la direcțiunea postelor.

BIBLIOGRAFIE. ELEMENTE

de COSMOGRAFIE prelucrate în usulu Schölelorü Secundare MATHEIU M. DRĂGHICEANU profesore de științele physique și naturale la Liceulu St. Sava. La Librăria Universale-Academiö No. 19 calea Mogoșöea, Hotelu Slatari, se äfă de vëndare. Preculu 3 stanți. NB. D-ni Librari și profesori din districte, cari ar6 voi se campere unu numeru mai mare de 30 esemplare, se se adreseze la D. Petre Nițescu, strada Română No. 58. Schöla de fete No. 7

